

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200901
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015200901.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ATRIA SK s. r. o., so sídlom P. Mudroňa č. 5, 011 38 Žilina, IČO: 45 473 480, právne zastúpeného JUDr. Máriou Kostolnou, advokátkou so sídlom Pavla Mudroňa č. 1191/5, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská č. 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0153/99/2015 zo dňa 31.07.2015, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/168/2015-35 zo dňa 21.júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/168/2015-35 zo dňa 21.júna 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0153/99/2015 zo dňa 31.07.2015, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline (ďalej len prvostupňový správny orgán) č. P/0374/05/2014 zo dňa 13.01.2014 o uložení peňažnej pokuty žalobcovi vo výške 500 € podľa § 24 ods. 1 za porušenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z. resp. zákona o ochrane spotrebiteľa). Súd zároveň vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prihliadol na skutočnosť, že bez obhliadky predmetu reklamácie, aj v tomto prípade, nemohlo zo strany žalobcu dôjsť k určeniu spôsobu vybavenia reklamácie a nemohol ani dospieť k záveru, či reklamovaný výrobok má vady, alebo vady nemá. V dôsledku toho potom nemohli byť zrejmé skutočnosti, na základe ktorých by predajca buď odovzdal opravený výrobok spotrebiteľovi, vymenil ho, vrátil kúpnu cenu, poskytol primeranú zľavu, alebo odmietol reklamáciu. Odôvodnenie, ktoré uviedol žalobca v mailovom podaní z 10.09.2014 adresované

spotrebiteľovi, je len naplnením formálneho hľadiska ust. § 2 písm. m), ktoré nemá oporu v objektívnom preverovaní dôvodnosti reklamácie.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že zo strany žalobcu nedošlo, v lehote 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie, k vybaveniu reklamácie v súlade s § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z.z., keď samotné odôvodnenie zamietnutia reklamácie ako konečné rozhodnutie vo veci reklamácie (vymedzené v emaily žalobcu z 10.09.2014) je len relatívne, kvázi dočasného charakteru. Navyiac nevychádzalo z objektívnych zistení, že spotrebiteľ nekomunikuje so servisným technikom a neumožňuje mu obhliadku a nemalo oporu v základnej a nevyhnutnej podmienke pre určenie spôsobu vybavenia reklamácie pre posudzovaný tovar, čo mohla byť výlučne len obhliadka predmetu reklamácie. Pokiaľ by bolo možné reklamáciu vybaviť bez obhliadky tovaru, tak bol potom povinný žalobca vybaviť reklamáciu sám, bez stanoviska príslušného odborníka, servisného technika.

Zdôraznil, že formálne odôvodnenie odmietnutia reklamácie v zákonnej lehote, bez existencie reálnych východísk, napĺňa princíp formalistického prístupu k spotrebiteľovi a v konečnom dôsledku je obchádzaním zákona, preto nemôže požívať právnu ochranu.

Krajský súd však zároveň poukázal na to, že zmena výroku napadnutého rozhodnutia nezodpovedá zákonu, je neurčitá, nezrozumiteľná, z jej obsahu nie je zrejmé, akým spôsobom, vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, porušenia povinností žalobcu v preskúmvanej veci, zmenil prvostupňové rozhodnutie. Na základe toho dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť jeho výroku a podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. ho zrušil (s poznámkou „i napriek právnomu názoru, ktorý vyslovil v tomto rozhodnutí“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 874,54 €.

Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. včas odvolanie, ktorým namietal, že výroková časť jeho rozhodnutia v odvolacom konaní v žiadnom prípade netrpí takou vadou, ktorá by mala mať za následok jeho zrušenie krajským súdom a vrátenie na ďalšie konanie. Zdôraznil, že rozhodnutie odvolacieho orgánu je totiž priamo závislé od rozhodnutia vydaného na prvom stupni, nakoľko sa odvíja od skutkových zistení správneho konania na prvom stupni. Druhostupňovým rozhodnutím možno rozhodnutie správneho orgánu na prvom stupni zmeniť, zrušiť alebo odvolanie zamietnuť a rozhodnutie potvrdiť (§ 59 ods. 2 Správneho poriadku), prípadne zrušiť a vrátiť správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie (§ 59 ods. 3 Správneho poriadku). Vo vzťahu k zmene prvostupňového rozhodnutia, spočívajúcej v tom, že odvolací orgán vo svojom rozhodnutí len vypustí časť sankcionovateľného konania žalobcu a zvyšnú časť ponechá nezmenenú, žalovaný deklaruje jednoznačnú súvislosť a nadväznosť druhostupňového rozhodnutia s rozhodnutím vydaným na prvom stupni. V tomto smere aj postupoval, keď v rámci jednotnosti konania (prvostupňového a odvolacieho) vo výrokovej časti svojho rozhodnutia len poukázal na vykonanú zmenu s tým, že už neopisoval celý skutok, za ktorý bola uložená pokuta, nakoľko tento bol účastníkovi konania - žalobcovi známy už z prvostupňového rozhodnutia a vo vzťahu k § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa sa žiadnym spôsobom nezmenil. Zdôraznil, že taktiež vo vete, ktorá tvorí výrok odvolacieho rozhodnutia výslovne poukázal na rozhodnutie prvostupňové. Podľa jeho názoru postupoval v súlade s požiadavkami ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku a účelom tohto zákona, ktorým je vydať také rozhodnutie, ktoré je pre žalobcu jasné, určité a zrozumiteľné. Požiadavky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti opäť nemožno skúmať izolovane, ale len v nadväznosti na výrok prvostupňového rozhodnutia, od ktorého sa odvíja aj druhostupňové rozhodnutie, pričom podľa jeho názoru krajský súd túto zásadu opomenul, keď rozhodol vo veci vyššie uvedeným spôsobom.

Zdôraznil, že aj z podanej žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je evidentné, že žalobca v žiadnom bode ako žalobný dôvod neuviedol nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, ale naopak výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutia žalovaného správne porozumel a mal vedomosť o tom, čo nimi správny orgán a aj žalovaný zamýšľali

vyjadriť, čo vyplýva aj z jeho podaní (odvolanie, žaloba).

Žalovaný trval na tom, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu v plnom rozsahu spĺňa všetky náležitosti výroku rozhodnutia, sú v ňom presne špecifikované skutky s uvedením miesta, času a spôsobu ich spáchania; správny orgán v ňom vyčerpávajúcim spôsobom popísal priebeh sankcionovaných konaní vo výrokovej časti svojho rozhodnutia a žalovaný v odvolacom konaní pristúpil len k jednoduchému úkonu, keď zmenil výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia tak, že z neho vypustil porušenie povinnosti podľa ust. § 18 ods. 9 zákona, nakoľko v rozhodnutí vydanom na prvom stupni bol účastník konania - žalobca postihovaný pre porušenie povinností podľa § 18 ods. 4 a aj ods. 9 zákona č. 250/2007 Z.z. Predmetná zmena výrokovej časti bola vykonaná bezo zmeny výšky pokuty uloženej správnym orgánom na prvom stupni. Podľa žalovaného predmetná zmena odvíjajúca sa od prvostupňového správneho rozhodnutia je stručná, zreteľná a jasná a v žiadnom prípade nepôsobí vo vzťahu k účastníkovi konania nezrozumiteľne, pričom v záhlaví výrokovej časti svojho rozhodnutia uviedol identifikačné údaje účastníka konania, dátumy výkonu kontrol, miesto ich výkonu, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje (s uvedením jeho čísla a dátumu, kedy bolo vydané), výšku uloženej pokuty prvostupňovým rozhodnutím a príslušné ustanovenia zákona, ktoré sa postihovali.

Ďalej žalovaný poukázal na prepojenosť výrokovej časti rozhodnutia s jeho odôvodnením, ktoré potvrdzuje úmysel žalovaného deklarovaný vo výroku rozhodnutia a vysvetľuje v ňom (na str. 2) dôvod neúčelnosti sankcionovania účastníka konania aj pre porušenie ust. § 18 ods. 9 zákona o ochrane spotrebiteľa a absenciu zistenia dôvodu na zníženie výšky uloženej sankcie, nakoľko táto bola uložená v primeranej výške.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu vydaný rozpore s právnymi predpismi zrušiť a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca namietal, že žalovaný mal pri koncipovaní opravného prostriedku zohľadniť novú právnu úpravu a svoje podanie zosúladiť so S.s.p. a preto je odvolanie žalovaného podané v rozpore s S.s.p., keďže v súčasnosti ani nepôsobí „odvolací súd“, ktorý by o odvolaní rozhodol, ale súd kasačný, oprávnený rozhodovať výlučne o kasačných sťažnostiach.

Poukázal tiež na to, že žalovaný vo svojom odvolaní, napriek tomu, že pri jeho koncipovaní vychádzal z ustanovení OSP, neuviedol ani jeden odvolací dôvod podľa § 221 O.s.p., na ktorý § 250ja O.s.p. odkazuje.

Zdôraznil, že napriek skutočnosti, že vo svojej žalobe nenamietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, stotožnil sa s názorom krajského súdu a pokiaľ súd dospel k záveru, že pri vydaní rozhodnutia došlo k porušeniu zákona, konkrétne zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), je na mieste rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodnutie, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, neobsahuje skutkové vymedzenie povinností, ktoré žalobca porušil a z výroku nevyplýva, akým spôsobom bolo prvostupňové rozhodnutie zmenené. Napriek skutočnosti, že z odôvodnenia rozhodnutia je možné si dané skutočnosti vyvodiť, samotný výrok ich neobsahuje. Za účelom zjednotenia rozhodovacej praxe správnych orgánov spôsobom, aby bola táto v súlade so zákonom, určitá a zrozumiteľná, sa javí zrušenie nezákonných rozhodnutí súdom aj v takto formalistickom prístupe ako nevyhnutné.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.septembra 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V súvislosti s nadobudnutím účinnosti novej právnej úpravy upravujúcej konanie a postup správnych súdov dňom 1.7.2016 - zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (S.s.p.), si konajúci súd bol vedomý legitímnej snahy o okamžitú aplikovateľnosť jej ustanovení a zároveň aj povinnosti pri aplikácii S.s.p. zohľadňovať právo jednotlivcov byť chránení pred jeho procesne nepriaznivejšími účinkami v porovnaní s O.s.p., preto pre účely postupu v predmetnom konaní vychádzal z tých prechodných ustanovení novej právnej úpravy (§ 491 a § 492 S.s.p.) zohľadňujúcich vzniknutú situáciu najbližšie (ust. § 492 ods. 1 S.s.p. „konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov“), pretože inak by mu právomoc (§ 6, § 438 S.s.p) vôbec rozhodnúť v predmetnej veci (o zrejmom „opravnom prostriedku“ proti rozsudku krajského súdu neúspešného účastníka spravujúceho sa v dobrej viere poučením súdu o práve podať „odvolanie“ v legitímnom očakávaní, že v ďalšom súdnom prieskume sa bude preverovať riadnosť aplikácie doterajších predpisov) nevznikla (ak sa nedá vylúčiť, že odvolacie konanie vôbec nezačalo). Najvyšší súd Slovenskej republiky vystupujúc tak ako súd odvolací (keďže je zrejmé, že po predložení veci krajským súdom nekoná o kasačnej sťažnosti a nie sú splnené ani ďalšie predpoklady na takéto konanie - právoplatné rozhodnutie krajského súdu a samotná kasačná sťažnosť - § 438 ods. 1 S.s.p.) súc si vedomý práva účastníka na súdnu ochranu (čl. 46 ústavy) a konania bez zbytočných prieťahov (č. 48 ústavy) sa spravoval príslušnými ustanoveniami O.s.p.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie vybavením reklamácie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložitá technická zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

Podľa § 18 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z.z., predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Krajský súd svoj záver o potrebe zrušenia napadnutého rozhodnutia zdôvodnil konštatovaním, že zmena výroku napadnutého rozhodnutia nezodpovedá zákonu, je neurčitá, nezrozumiteľná, z jej obsahu nie je zrejmé, akým spôsobom, vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, porušenia povinností žalobcu v preskúmvanej veci, zmenil prvostupňové rozhodnutie.

Odvolací súd sa so záverom súdu prvého stupňa o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia nestotožnil.

Podľa § 47 ods. 1,2,3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (1) rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Vada spočívajúca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia znamená, že v takom rozhodnutí nie je náležité vecne opísaný skutok, ktorý bol dôvodom pre vydanie rozhodnutia s uvedením dôkazov a ich hodnotením, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia (rozsudok NS SR 8 Sžo 12/2009).

Podľa názoru súdu výrok napadnutého rozhodnutia nedostatkom takejto konkretizácie, ktorú možno v súlade so zásadami „good governance“ spravodlivo požadovať, netrpí.

V danom prípade napadnutému rozhodnutiu nemožno ani vyčítať, že je rozhodnutím zrozumiteľným len pre orgán, ktorý ho vydal (čo nepochybne nepostačuje, R 33/2006), ale je zrejmé, že je dostatočne zrozumiteľné nielen pre žalobcu, ktorý nepochybní, že v žalobe, ktorou popieral porušenie povinnosti kladenej mu za vinu, žiadnu námietku v tomto smere nevzniesol (naopak vo vyjadrení k odvolaniu sám pripustil, že i keď ich samotný výrok neobsahuje, z odôvodnenia rozhodnutia je možné si dané skutočnosti vyvodit') a nepochybne ani samotnému preskúmavajúcemu súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie preskúmal v merite veci vychádzajúc zo skutočností v ňom uvedených dokumentujúcich skutkový stav, ktorý nepovažoval za nedostatočne zistený, na základe čoho aj vyslovil právny názor (str. 8 odôvodnenia rozsudku) k otázke zodpovednosti žalobcu za konanie v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, ktorá bola predmetom predchádzajúceho správneho konania.

Aj keď je pravdou, že samotný výrok rozhodnutia žalovaného podrobný opis skutku tak ako ho obsahuje výrok prvostupňového správneho orgánu neobsahuje, pokiaľ je tento v takmer totožnom rozsahu obsiahnutý v odôvodnení rozhodnutia žalovaného spolu s logickým zdôvodnením v čom spočíva zmena oproti rozhodnutiu prvého stupňa (str. 2 tretí odsek, str. 3 tretí odsek), nemožno podľa názoru odvolacieho súdu súdom prvého stupňa tvrdenú formálnu nedokonalosť resp. formulačnú nešikovnosť považovať za takú, ktorá by vyvolávala v danom prípade objektívne pochybnosti o konkrétosti vytýkaného konania zodpovedného subjektu a jeho prípadnej nezameniteľnosti, o čom napokon svedčí postoj samotného adresáta napadnutého rozhodnutia, ktorý pochybnosti takéhoto druhu v žalobe nezmienil, ale i súdu prvého stupňa, keď tento nemal problém postup dotknutých správnych orgánov pri vydaní rozhodnutí podrobiť súdnemu prieskumu.

V tejto súvislosti je potrebné vychádzať zo zásady, že ak súd ruší rozhodnutie správneho orgánu pre nepreskúmateľnosť spočívajúcu v nezrozumiteľnosti, k veci samej sa nevyjadruje (z rozsudku NSS sp. zn. 4 Ads 102/2006-38 z 31.05.2007), obdobne pokiaľ súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, uvedie iba dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné, pričom ďalšie námietky už nepreskúmava (z rozsudku NSS sp. zn. 3 As 6/2004 z 08.03.2005) a tiež zo zásady, že dôvody rozhodnutia možno skúmať, len v prípade rozhodnutia zrozumiteľného (z rozsudku Krajského súdu v Brne sp. zn. 31 Ca 39/2005-70 z 11. 04. 2006). Za nepreskúmateľnosť celého rozhodnutia

nemožno považovať tvrdenú nepreskúmateľnosť len samotného výroku, v ktorom nie je popísaný skutok, za ktorý bola uložená sankcia, ak dostatočný popis tohto skutku obsahuje, hoci nesprávne, odôvodnenie rozhodnutia (z rozsudku NSS sp. zn. 4 As 61/2004 z 30.11.2005).

Skutočnosť, že žalobcom v správnom ani v súdnom preskúmvacom konaní tvrdená vada rozhodnutia nebránila v identifikácii vytýkaného konania pri obrane svojich práv a napokon ani súdu pri posúdení rozhodnutia napriek jeho zisteniu a konštatovaniu „nepreskúmateľnosti“ pre nezrozumiteľnosť, keď bol schopný zo samotného rozhodnutia (i keď v podrobnostiach v časti odôvodnenia rozhodnutia) identifikovať všetky nepochybne podstatné náležitosti nedovoleného konania, ktoré robia takéto konanie jedinečným a nezameniteľným, vyvoláva preto dôvodné pochybnosti o správnosti názoru súdu považujúcim takú mieru precizácie formulácie výroku akú obsahovalo napadnuté rozhodnutie žalovaného za nedostatočnú pre dostatočnú identifikáciu protizákonného konania alebo jeho prípadnú zameniteľnosť. Takýto striktný postoj zastávaný krajským súdom v predmetnej veci by znamenal porušenie princípu legitímneho očakávania aj vzhľadom na doterajší postup súdov v obdobných veciach, na ktorý poukazoval žalovaný.

Už len tento dôvod vytvára dostatočný predpoklad pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenia mu veci späť, pretože napriek konštatovaniu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť, napadnuté rozhodnutie i tak preskúmaval a zaoberal sa aj ďalšími námietkami žalobcu (pričom nemožno zohľadniť, že prípadne len tými, u ktorých to nebolo vylúčené pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť, čo je však protirečivé, keďže podľa názoru odvolacieho súdu selektívny prieskum bez bezprostredného vzťahu k „nepreskúmateľnému“ a „nezrozumiteľnému“ rozhodnutiu ako celku, objektívne vykonať nemožno) a zaujal tak svoje stanovisko aj k veci samej, čo predstavuje rozpor (z rozsudku NSS sp. zn. 4 Ads 102/2006-38 z 31.05.2007)

Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní žalovaného namietajúceho nezákonnosť rozsudku súdu prvého stupňa na základe vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru o potrebe jeho zrušenia z dôvodu vady konania spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení otázky náležitostí napadnutého rozhodnutia a jeho preskúmateľnosti majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) s tým, že súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podaného žalovaným nerozhodol sám o podanej žalobe rešpektujúc princípy dvojnásťanosti súdneho preskúmvacieho konania, predvídateľnosti súdneho rozhodovania, zákazu odňatia možnosti konať pred súdom, právnej istoty a zákazu prekvapivých rozhodnutí.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že Občiansky súdny poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Úmyslom zákonodarcu, ako to vyplýva priamo z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. bolo v praxi zabrániť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Uvádza sa v nej, že účastník tak bude mať možnosť vyjadriť sa k novej aplikácii doposiaľ nepoužitého ustanovenia, resp. inštitútu na zistený skutkový stav. S účinnosťou od 15. októbra 2008 Občiansky súdny poriadok (zákon č. 384/2008 Z.z.) v ustanovení § 213 ods. 2 O.s.p. posilňuje právo na spravodlivý proces tým, že účastník bude môcť až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami (z uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 42/2010 zo 17. októbra 2011).

Podľa § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. f) súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 212 ods. 3, O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd vec znova prejedná a rozhodne o nej, pričom sa musí náležite vysporiadať s námietkami žalobcu vznesenými v žalobe i v odvolaní, a to vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.